

Broj: U-12/23

Sarajevo, 18.10.2023. god.

Parlament Federacije Bosne i Hercegovine

Dom Naroda

Hamdije Kreševljakovića 3

71000 Sarajevo

Bosna i Hercegovine
Federacija Bosne i Hercegovine
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO

Primljeno: 18-10-2023			
Org. jed.	Broj	Priloga	Vrijednost
02	-02-	1352	/23

02/c

Poštovani,

U prilogu dopisa dostavljamo Vam Odluku U-12/23 od 28.09.2023. godine.

Registar

Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Sevima Sali-Terzić, s.r.

R. Dž. Čauševića 6/III, 71000 Sarajevo

tel:
+387 33 251 226

fax:
+ 387 33 561 134

web:
www.ustavnisud.ba

email:
info@ustavnisud.ba

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-12/23**, rješavajući zahtjev **Općinskog suda u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić)**, na osnovu člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 19. stav (1) tačka a), člana 57. stav (2) tačka b), člana 59. st. (1) i (2) i člana 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 94/14), u sastavu:

Valerija Galić, predsjednica

Mirsad Ćeman, potpredsjednik

Helen Keller, potpredsjednica

Seada Palavrić, sutkinja

Angelika Nußberger, sutkinja

Ledi Bianku, sudija

na sjednici održanoj 28. septembra 2023. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu **Općinskog suda u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić)** za ocjenu ustavnosti člana 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 i 94/20),

utvrđuje se da član 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 i 94/20), u dijelu IV u alineji kojom je propisano „stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije“, nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

Nalaže se Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da, u skladu sa članom 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja ove odluke u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“ izmijeni relevantne zakonske odredbe kojim bi se sudskim stručnim savjetnicima u Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine propisalo pravo na godišnje korigiranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini, u skladu s odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

Nalaže se Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da, u skladu sa članom 72. stav (5) Pravila Ustavnog suda, u roku iz prethodnog stava obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o mjerama preduzetim s ciljem izvršenja ove odluke.

Odbacuje se zahtjev **Općinskog suda u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić)** za ocjenu ustavnosti Uredbe o naknadama koje nemaju karakter plaće („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 63/10, 22/11, 66/11, 51/12 i 99/22) zbog nenadležnosti Ustavnog suda za odlučivanje.

Odluku objaviti u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“, „Službenom glasniku Republike Srpske“ i „Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“.

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Općinski sud u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić; u daljnjem tekstu: podnosilac zahtjeva) podnio je 6. aprila 2023. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu ustavnosti člana 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 i 94/20, u daljnjem tekstu: osporena odredba i Zakon o plaćama i naknadama) i Uredbe o naknadama koje nemaju karakter plaće („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“ br. 63/10, 22/11, 66/11, 51/12 i 99/22, u daljnjem tekstu: Uredba o naknadama) sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine „u vezi sa članom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda“ (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija), članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Predstavnički dom) i Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Dom naroda) zatraženo je 25. aprila 2023. godine da dostave odgovor na zahtjev.

3. Predstavnički dom i Dom naroda u ostavljenom roku nisu dostavili odgovore na zahtjev.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

4. Podnosilac zahtjeva traži od Ustavnog suda da ispita da li su osporena odredba i Uredba o naknadama u skladu sa čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine „u vezi sa članom 14. Evropske konvencije“, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. U zahtjevu se navodi da su stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: stručni savjetnici u Vrhovnom sudu) diskriminirani u odnosu na stručno sudsko osoblje u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine (savjetnici Ustavnog suda i savjetnici Suda BiH), stručne saradnike općinskih sudova Federacije BiH, kao i sudije Vrhovnog suda. Sudski savjetnici Vrhovnog suda su svrstani u osporenu zakonsku odredbu i, slijedom toga, njihova plaća se određuje u skladu sa Zakonom o plaćama i naknadama. Naglašava se da stručni savjetnici u Vrhovnom sudu obavljaju veoma odgovorne poslove s obzirom na to da su raspoređeni u odjeljenja sa sudijama Vrhovnog suda te da rade prema njihovim nalogima. Međutim, uprkos tome što obavljaju veoma odgovorne poslove, stručni savjetnici ne samo što nemaju ista prava kao sudije Vrhovnog suda već nemaju ni ista prava kao ostale kategorije stručnog osoblja u sudovima u Federaciji BiH, Ustavnom sudu i Sudu BiH. Posebno se ukazuje da stručni savjetnici u Vrhovnom sudu nemaju pravo na povećanje plaća odnosno usklađivanje plaća s rastom prosječne plaće u Federaciji Bosne i Hercegovine, dok se navedeno usklađivanje plaće vrši ostalom stručnom osoblju u sudovima, u smislu člana 6. Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o plaćama sudija i tužilaca u FBiH). Osim toga, kako navodi podnosilac zahtjeva, nadležni zakonodavac je, za razliku od ostalog stručnog sudskog osoblja u Federaciji BiH i na nivou BiH, jedino stručne savjetnike u Vrhovnom sudu svrstao u Zakon o plaćama i naknadama, kojim se određuju plaće za državne službenike.

5. U zahtjevu se ističe da se na navedeni način dovodi u pitanje jednak tretman lica koja obavljaju istu vrstu poslova. Podnosilac zahtjeva ukazuje na odluke Ustavnog suda br. U-7/12, U-29/13 i U-7/21, u kojima je Ustavni sud odlučivao o pitanju različitog tretmana nosilaca pravosudnih funkcija. Podnosilac zahtjeva smatra da pravo na isplatu jednake plaće za rad jednake vrijednosti proizlazi iz

zakonske obaveze jednakog postupanja, a razlike u plaćama moraju biti opravdane kriterijima prirode i vrste rada, koji ne smiju sadržavati elemente diskriminacije.

b) Predmet povodom kojeg je zahtjev pokrenut

6. Podnosilac zahtjeva navodi da je pred Općinskim sudom u Sarajevu u toku parnični postupak povodom tužbe Edina Čengića, Đane Podžić, Aide Selimović Talić i Emine Čaušević (svi savjetnici u Vrhovnom sudu) protiv tužene Federacije BiH i Vrhovnog suda zbog novčanih potraživanja iz radnog odnosa i diskriminacije.

IV. Relevantni propisi

7. **Zakon o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine** („Službene novine Federacije BiH“ br. 45/10, 111/12, 20/17, 22/19 – odluka USFBiH i 94/20 – rješenje USFBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

Član 20.

Platni razredi i koeficijenti za državne službenike

Platni razred	Radno mjesto	Koeficijent
IV	<ul style="list-style-type: none"> - rukovodilac federalnog organa uprave i federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, - pomoćnik rukovodilaca federalne upravne organizacije, - glavni federalni inspektor, - rukovodeći državni službenici u uredima i službama koje osniva Vlada Federacije, - pomoćnici direktora Agencije za državnu službu, - pomoćnici sekretara Vlade Federacije, - savjetnik u Ustavnom sudu Federacije*, - stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije, - stručni savjetnici u Federalnom tužilaštvu, - interni revizori 	5,20

*Presudom Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj U-31/18 od 26. marta 2019. godine utvrđeno je da nisu u skladu s Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine odredbe člana 20. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije BiH u dijelu koji glasi „savjetnik u Ustavnom sudu Federacije“.

Član 5.

(Utvrdjivanje osnovice za obračun plaće)

Osnovica za obračun plaća utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom općinskog i gradskog vijeća o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01. 01. za svaku narednu godinu.

Pored osnovice za obračun plaća prilikom obračuna plaće koristit će se i bod za obračun plaće koji se utvrđuje zakonom, odnosno odlukom općinskog i gradskog vijeća o izvršavanju budžeta za svaku budžetsku godinu ili odlukom o privremenom finansiranju i primjenjuje se od 01. 01. za svaku narednu godinu.

Utvrdjivanje osnovice i bodova vrši se u pregovorima sa reprezentativnim sindikatom, a prije usvajanja zakona, odnosno odluke iz stava 1. ovoga člana. Ukoliko se ne postigne dogovor, Vlada FBiH, vlade kantona, odnosno gradska i opštinska vijeća će utvrditi osnovicu i bod, pri čemu visina osnovice ne može biti niža od prethodno dogovorene, odnosno važeće.

Prilikom utvrđivanja osnovice i boda za obračun plaće iz st. (1) i (2) ovog člana uzet će se u obzir projekcije budžeta za narednu godinu, kao i kretanja GDP i indeksa potrošačkih cijena, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku.

Isplate mjesečnih novčanih primanja, izvršene u skladu sa odredbama ovog zakona su definitivne i konačne.

8. **Uredba o naknadama koje nemaju karakter plaće** („Službene novine FBiH“ br. 63/10, 22/11, 66/11, 51/12 i 99/22):

Član 1.

Ovom uredbom uređuju se uvjeti, kriteriji i način ostvarivanja naknada i drugih materijalnih prava koja pripadaju rukovodećim i ostalim državnim službenicima i namještenicima u federalnim organima uprave i federalnim upravnim organizacijama i drugim tijelima federalne uprave (u daljnjem tekstu: federalni organ uprave), a koja nemaju karakter plaće.

9. **Zakon o državnoj službi u Federaciji Bosne i Hercegovine** („Službene novine Federacije BiH“ br. 29/03, 23/04, 39/04, 54/04, 67/05, 8/06, 77/06 – odluka USFBiH, 34/10 – odluka USFBiH, prestaju važiti odredbe koje se odnose na plaće i naknade državnih službenika „Službene novine Federacije BiH“ broj 45/10 – završne odredbe, 4/12, 99/15 i 9/17 – odluka USFBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

Član 1.

Predmet Zakona

1. Ovim zakonom određuje se radno-pravni status državnih službenika u organima državne uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), (u daljem tekstu: organ državne službe).

2. Državni službenik je lice postavljeno rješenjem na radno mjesto u organ državne službe, u skladu sa zakonom.

Član 74.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na državne službenike u organima državne službe shodno se primjenjuju i na državne službenike koji taj status imaju u stručnim i drugim službama organa zakonodavne vlasti, organa izvršne vlasti, ombudsmenima, organima sudske vlasti, tužilaštvima, pravobranilaštvima, ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija, zatvorima i organima za prekršaje Federacije, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

10. **Zakon o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine** („Službene novine FBiH“ br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21):

SLUŽBENICI SUDA

Član 42. stav (2)

Broj i stručna sprema službenika suda

Pod službenicima suda, u smislu ovog Zakona, podrazumijevaju se državni službenici i namještenici zaposleni u sudu.

Član 43. st. (2) i (3)

Stručni saradnici

Stručni saradnik može postupati i odlučivati u vanparničnim i izvršnim stvarima i sporovima male vrijednosti kada je to predviđeno zakonom u predmetima koje mu dodijeli predsjednik suda.

Stručni saradnik pomaže sudiji u njegovom radu, vrši analizu pravnih pitanja, priprema predmete za suđenje, te obavlja, samostalno ili pod nadzorom i po uputstvima sudije, druge stručne poslove predviđene zakonom ili pravilnikom.

Član 44.

Stručni savjetnici

Vrhovni sud Federacije može zapošljavati stručne savjetnike.

Za stručnog savjetnika može biti primljen diplomirani pravnik sa položenim pravosudnim ispitom i iskustvom na radu na pravnim poslovima od najmanje pet godina.

Stručni savjetnik obavlja poslove iz člana 43. stav 3. ovog Zakona.

Član 48.

Prava iz radnih odnosa

Propisi o položaju, pravima i obavezama službenika u organima uprave shodno se primjenjuju na službenike suda, ako zakonom nije drugačije određeno.

11. **Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji Bosne i Hercegovine** („Službene novine Federacije BiH“ br. 72/05, 22/09, 27/12 – odluka USFBiH, 55/13, 55/17 – odluka USFBiH i 90/21 – odluka USBiH, 61/22 i 64/22 – rješenje USBiH) u tekstu koji je donio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 29. maja 2007. godine i na sjednici Doma naroda od 19. marta 2009. godine

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

Član 1.

Okvir Zakona

Ovim Zakonom utvrđuju se plaće, naknade i druga materijalna prava sudija, tužilaca i stručnih saradnika u Federaciji Bosne i Hercegovine.

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

Član 4.

Osnovna mjesečna plaća za stručne saradnike

1. Osnovna mjesečna plaća stručnih saradnika koji obavljaju sudsku funkciju u skladu sa članom 43. stav 2. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine je 1.600 KM.

2. Broj stručnih saradnika iz stava 1. ovog člana određuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine. Stručne saradnike imenuje Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine u skladu sa Poslovníkom Visokog sudskog i tužilačkog vijeća.

Član 6.

Regulisanje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane članom 2, 3. i 4 ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona propisana će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

[...]

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosne i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plaća u skladu sa stavom 2. ovog člana. Nakon toga, plaće sudija, tužilaca i stručnih saradnika iz člana 4. ovog Zakona se povećavaju u skladu sa stavom 2. ovog člana.

[...]

12. **Zakon o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik BiH“ br. 90/05, 32/07, 40/08 – odluka USBiH, 17/13 – odluka USBiH, 5/14 – rješenje USBiH, 40/14 – odluka USBiH, 48/15 – rješenje USBiH, 77/20 i 29/23 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

II. PLAĆE, NAKNADE I DRUGA MATERIJALNA PRAVA SUDIJA I TUŽILACA

**Član 2. ovog Zakona ukinut po osnovu Odluke Ustavnog suda U-6/06 jer se odnosio na sudije Ustavnog suda BiH*

Član 6.

Regulisanje osnovne mjesečne plaće

1. Plaće propisane članom 2., 3. i 4. ovog Zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 800 KM.

2. Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 800 KM, osnovna mjesečna plaća sudija i tužilaca propisana članom 2. odnosno 3. i 4. će se godišnje korigovati za procenat povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

[...]

4. U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plaća sudija i tužilaca ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plaća u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plaća u skladu sa stavom 2. ovog člana. Nakon toga, plaće sudija i tužilaca se povećavaju u skladu sa stavom 2. ovog člana.

[...]

Član 17. stav (1) tač. f) i g)

Osnovna mjesečna plaća

Osnovna mjesečna plaća sljedećeg stručnog osoblja iznosi:

f) Za pomoćnika generalnog sekretara Suda Bosne i Hercegovine, pravne savjetnike Suda Bosne i Hercegovine i pravne savjetnike i zamjenike šefova odjela Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.900 do 2.400 KM.

g) *Za stručne saradnike i sekretare odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, stručne saradnike/pomoćnike tužilaca u Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, pravnike/stručno osoblje Sekretarijata Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine: od 1.200 do 1.800 KM:*

Član 18. stav (1)

Druge naknade i materijalna prava

1. Članovi 5. do 7., član 8. stavovi 2., 4., i 5., član 9. i članovi 11. do 15. ovog Zakona primjenjuju se na sve kategorije osoblja iz člana 17. ovog Zakona.

13. **Zakon o plaćama i naknadama sudija i javnih tužilaca u Republici Srpskoj** („Službeni glasnik RS“ br. 56/22 i 43/23 – odluka USRS):

Član 1.

Ovim zakonom utvrđuju se plaće, naknade i materijalna prava sudija i javnih tužilaca u Republici Srpskoj.

Član 6. st. (1) i (2)

(1) Plaće iz čl. 2. i 3. ovog zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna bruto plaća u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne bude veća od 1.625 KM.

(2) Počev od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna bruto plaća u Republici Srpskoj izračunata za kalendarsku godinu prvi put dostigne ili bude veća od 1.625 KM, osnovna mjesečna plaća sudija i tužilaca propisana čl. 2. i 3. ovog zakona će se godišnje povećati za procenat povećanja prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Srpskoj.

[...]

14. **Zakon o plaćama zaposlenih u institucijama pravosuđa Republike Srpske** („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 66/18, 54/19, 105/19, 49/21, 119/21, 68/22 i 132/22)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

Član 2.

Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se prilikom utvrđivanja plaća za sudije i javne tužioce u Republici Srpskoj.

3. Plaće zaposlenih u sudovima Republike Srpske

Član 11.

Plaće zaposlenih u sudovima Republike Srpske (u daljem tekstu: sudovi) razvrstavaju se u platne grupe i određuju im se sljedeći koeficijenti za obračun osnovne plaće:

1) prva platna grupa:

[...]

5. viši stručni saradnik u Vrhovnom sudu: 31,15;

6. viši stručni saradnik u okružnom sudu i Višem privrednom sudu: 27,47;

7. stručni saradnik u osnovnom i Okružnom privrednom sudu: 25,63;

8. stručni savjetnik u osnovnom sudu: 25,63;

9. stručni savjetnik u okružnom sudu: 25,63;

[...]

Član 32.

(1) Zaposleni nemaju pravo na druge naknade za rad koje se isplaćuju iz budžeta osim naknada utvrđenih ovim zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1. ovog člana, zaposlenima se odlukom Vlade može isplatiti naknada za rad za poslove koji nisu u opisu radnog mjesta zaposlenog.

15. **Zakon o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ br. 17/22 – prečišćeni tekst, 21/22 i 45/22)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

Član 1. st. (1), (2) i (3)

(Predmet)

(1) Ovim zakonom regulišu se plate, naknade i određena prava sudija i tužilaca u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Sudiji i tužiocu utvrđuje se osnovna plata na mjesečnom nivou.

(3) Visina osnovne plate utvrđuje se ovim zakonom.

*II. PLATE, DRUGA PRAVA I NAKNADE**Član 5. st. (1), (2) i (4)**Regulisanje osnovne mjesečne plate*

1. *Plate propisane članovima 2 i 3 ovog zakona neće se povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plata u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne ili ne pređe iznos od 1.600,00 KM.*

2. *Počevši od godine koja uslijedi nakon godine u kojoj prosječna mjesečna neto plata u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu po prvi put dostigne ili pređe iznos od 1.600,00 KM, osnovna mjesečna plata sudija i tužilaca propisana članom 2, odnosno 3 će se godišnje korigovati za procent povećanja prosječne mjesečne neto plate u Bosni i Hercegovini.*

[...]

4. *U slučaju da se u nekoj godini prosječna mjesečna neto plata u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu smanji, osnovna mjesečna plata sudija i tužilaca ostaje ista i neće se ponovo povećavati sve dok prosječna mjesečna neto plata u Bosni i Hercegovini izračunata za kalendarsku godinu ne dostigne najviši nivo od prvog povećanja plata u skladu sa stavom 2 ovog člana. Nakon toga, plate sudija i tužilaca se povećavaju u skladu sa stavom 2 ovog člana.*

[...]

16. **Zakon o plaćama i naknadama zaposlenih u pravosuđu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ br. 8/19, 10/19, 13/19, 23/20, 26/20, 39/20, 13/21, 26/21, 21/22 i 45/22)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu, koji glasi:

*Član 1**(Predmet)*

Ovim zakonom propisuju se način utvrđivanja, obračun i isplata plata i naknada službenika i namještenika zaposlenih u pravosuđu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: zaposleni), koji se finansiraju iz budžeta Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Distrikt).

Član 2*(Primjena)*

(1) Odredbe ovog zakona primjenjuju se na službenike s posebnim ovlaštenjima, službenike, namještenike, pripravnike i volontere u pravosuđu Brčko distrikta BiH.

(2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na nosioce pravosudnih funkcija, pravobranioca i zamjenika pravobranioca.

Član 3*(Pojmovi)*

[...]

c) Zaposlenik – je svako lice koje je u radnom odnosu u organima pravosuđa, koje ima status službenika ili namještenika, odnosno lice zaposleno na mandatnom radnom mjestu.

d) Nosilac pravosudne funkcije – je predsjednik suda, sudija, glavni tužilac i tužilac.

[...]

V. Dopustivost

17. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 19. stav (1) tačka a) Pravila Ustavnog suda.

18. Član VI/3. Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom dijelu glasi:

c) Ustavni sud je nadležan u pitanjima koja mu je proslijedio bilo koji sud u Bosni i Hercegovini u pogledu toga da li je zakon, o čijem važenju njegova odluka ovisi, kompatibilan sa ovim Ustavom, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i njenim protokolima, ili sa zakonima Bosne i Hercegovine; ili u pogledu postojanja ili domašaja nekog opšteg pravila međunarodnog javnog prava koje je bitno za odluku suda.

19. Član 19. Pravila Ustavnog suda u relevantnom dijelu glasi:

Zahtjev nije dopustiv ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

a) Ustavni sud nije nadležan za odlučivanje;

Dopustivost u odnosu na odredbe Uredbe o naknadama koje nemaju karakter plaće

20. Podnosilac zahtjeva traži od Ustavnog suda da ocijeni ustavnost Uredbe o naknadama koje nemaju karakter plaće, bez bilo kakvih obrazlaganja u kojem je dijelu navedena uredba neustavna ili zašto je neustavna u cjelini.

21. Ustavni sud zapaža da član VI/3.c) i član VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine eksplicitno ne propisuju nadležnost Ustavnog suda da ocjenjuje ustavnost pravnih akata niže snage od zakona. U vezi s tim, Ustavni sud ističe da je u svojoj praksi *ad hoc* odlučivao da li će prihvatiti nadležnost u takvim slučajevima. U tom pravcu, Ustavni sud je uspostavio određene kriterije pa je prihvatao nadležnost u sljedećim situacijama: kada akti niže pravne snage od zakona pokreću pitanje kršenja ljudskih prava i osnovnih sloboda zaštićenih Ustavom Bosne i Hercegovine i Evropskom konvencijom (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-4/05 od 22. aprila 2005. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 32/05 i Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-7/05 od 2. decembra 2005. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 45/05), kada se osporenim aktom regulira pitanje koje nema osnov u zakonu, kada je osporeni akt donio nenadležan organ, kada u zakonu nema osnova za donošenje takvog akta ili kada je osporeni akt izašao van okvira zakona (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj U-13/21 od 24. marta 2022. godine, tačka 40, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 22/22).

22. U konkretnom slučaju, Ustavni sud smatra da osporena Uredba o naknadama koje nemaju karakter plaće ne ispunjava nijedan od navedenih kriterija da bi se mogla prihvatiti nadležnost za ispitivanje ustavnosti. Naime, Ustavni sud zapaža da Uredba o naknadama koje nemaju karakter plaće nigdje ne spominje stručne sudske savjetnike u Vrhovnom sudu. To je dovoljan razlog da Ustavni sud zaključi da zahtjev za ocjenu ustavnosti, u tom dijelu, ne ispunjava uvjete iz člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine da bi Ustavni sud uspostavio svoju nadležnost. Zbog toga, Ustavni sud, na osnovu odredbe člana 19. tačka a) Pravila Ustavnog suda, zaključuje da zahtjev nije dopustiv u dijelu u kojem se traži ocjena ustavnosti Uredbe o naknadama koje nemaju karakter plaće.

Dopustivost u odnosu na osporenu pravnu odredbu

23. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je Općinski sud u Sarajevu (sutkinja Melisa Bandić), što znači da je zahtjev podnijelo ovlašteno lice iz člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-5/10 od 26. novembra 2010. godine, tač. 7–14, objavljena u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“ broj 37/11). Imajući u vidu odredbe člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud smatra

da je zahtjev, u dijelu kojim se traži ocjena ustavnosti osporene pravne odredbe, tačnije člana 20. Zakona o plaćama i naknadama u dijelu IV u alineji kojom je propisano „stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije“, dopustiv zato što ga je podnio ovlaštenu subjekt, te da ne postoji nijedan formalni razlog iz člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda zbog kojeg taj dio zahtjeva ne bi bio dopustiv.

VI. Meritum

24. Podnosilac zahtjeva smatra da član 20. Zakona o plaćama i naknadama, u dijelu IV u alineji kojom je propisano „stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije“, nije u skladu s odredbama čl. I/2. i II/4. Ustava Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 14. Evropske konvencije, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima. Osporeni član u cjelini glasi:

<i>Platni razred</i>	<i>Radno mjesto</i>	<i>Koeficijent</i>
<i>IV</i>	<ul style="list-style-type: none"> - rukovodilac federalnog organa uprave i federalne upravne organizacije koje se nalaze u sastavu federalnog ministarstva, - pomoćnik rukovodilaca federalne upravne organizacije, - glavni federalni inspektor, - rukovodeći državni službenici u uredima i službama koje osniva Vlada Federacije, - pomoćnici direktora Agencije za državnu službu, - pomoćnici sekretara Vlade Federacije, - savjetnik u Ustavnom sudu Federacije*, - stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije, - stručni savjetnici u Federalnom tužilaštvu, - interni revizori 	5,20

25. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Član I

Bosna i Hercegovina

2. Demokratska načela

Bosna i Hercegovina je demokratska država koja funkcioniše u skladu sa zakonom i na osnovu slobodnih i demokratskih izbora.

Član II

Ljudska prava i osnovne slobode

4. Nediskriminacija

Uživanje prava i sloboda, predviđenih u ovom članu ili u međunarodnim sporazumima navedenim u Aneksu I ovog Ustava, osigurano je svim licima u Bosni i Hercegovini bez diskriminacije po bilo kojem osnovu kao što je pol, rasa, boja, jezik, vjera, političko i drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost sa nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

26. **Član 14. Evropske konvencije** glasi:

Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj konvenciji osigurava se bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

27. **Član 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju** glasi:

1. Uživanje svakog prava koje zakon predviđa mora se osigurati bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovijest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno porijeklo, povezanost s nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status.

2. Javne vlasti ne smiju ni prema kome vršiti diskriminaciju po bilo kom osnovu kao što su oni spomenuti u stavu 1.

28. **Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima** potpisan 19. decembra 1966. godine u New Yorku („Službeni list SFRJ“ broj 7/71 i „Službeni list RBiH“ br. 5/92 i 25/93; za potrebe ove odluke koristi se tekst propisa kako je objavljen u službenim glasilima jer nije objavljen na svim službenim jezicima i pismima) u relevantnom dijelu glasi:

Član 26.

Sva su lica jednaka pred zakonom i imaju pravo bez ikakve diskriminacije na podjednaku zaštitu zakona. U tom smislu, zakon mora da zabranjuje svaku diskriminaciju i da obezbedi svim licima podjednaku i uspešnu zaštitu protiv svake diskriminacije, naročito u pogledu rase, boje, pola, jezika, vere, političkog ili drugog ubeđenja, nacionalnog ili socijalnog porekla, imovnog stanja, rođenja ili svakog drugog stanja.

29. Iz navoda zahtjeva za ocjenu ustavnosti proizlazi da je osporena odredba člana 20. Zakona o plaćama i naknadama neustavna zato što stručnim savjetnicima u Vrhovnom sudu ne daje pravo na usklađivanje plaća s rastom prosječne mjesečne plaće u Bosni i Hercegovini.
30. Ustavni sud podsjeća da se u više svojih odluka, donesenih na osnovu člana VI/3.c) Ustava Bosne i Hercegovine, bavio pitanjem ustavnosti nekoliko zakona zato što nisu propisivali specifične naknade po osnovu rada za sudije i tužioce kao nosioce pravosudnih funkcija, ali i za ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama. Tako je u Odluci broj U-7/12 od 30. januara 2013. godine Ustavni sud utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zato što zakon ne sadrži odredbe o naknadama **troškova prijevoza, toplog obroka i odvojenog života za sudije, tužioce, ali i ostalo stručno osoblje**. U Odluci broj U-29/13 od 28. marta 2014. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zato što zakon ne sadrži odredbe o naknadama **troškova smještaja u toku rada za sudije, tužioce, ali i drugo stručno osoblje**. Istom odlukom Ustavni sud je utvrdio da je navedeni zakon u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine i Evropskom konvencijom iako ne sadrži odredbe o **naknadama za posebne uvjete rada (dodatak na staž) za stručne saradnike pravnike i stručne saradnike istražioce** u Tužilaštvu BiH. U Odluci broj U-20/14 od 26. marta 2015. godine Ustavni sud je utvrdio da je u skladu s Ustavom Bosne i Hercegovine član 11. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH, koji je propisivao da **sudije i tužioci prilikom odlaska u penziju** imaju pravo na **otpremninu u visini jedne osnovne mjesečne plaće**. U Odluci broj U-7/21 od 23. septembra 2021. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama sudija i tužilaca u Federaciji BiH zato što zakon ne sadrži odredbe o **naknadama radi dežurstva sudija i tužilaca**. U Odluci broj U-18/21 od 24. marta 2022. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i naknadama sudija i javnih tužilaca u Republici Srpskoj zato što zakon ne sadrži odredbe o **naknadi za topli obrok za sudije i tužioce**. U Odluci broj U-22/22 od 23. marta 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zbog toga što zakon ne sadrži odredbe o **naknadi za troškove smještaja i odvojenog života za stručno osoblje** u pravosudnim institucijama BiH. U Odluci broj U-25/22 od 19. januara 2023. godine Ustavni sud je utvrdio neustavnost Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH zato što zakon ne sadrži odredbe o **naknadama sudijama i tužiocima za vrijeme obaveznog dežurstva ili pripravnosti za rad**.
31. U svim odlukama u kojima je utvrđena neustavnost Ustavni sud je smatrao da je zakonodavac, ne propisujući specifične naknade iz radnog odnosa za sudije i tužioce, ali u nekim slučajevima i za

ostalo stručno osoblje u pravosudnim institucijama, prekršio princip nezavisnosti pravosuđa kao osnovne garancije vladavine prava iz člana I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, te da je postupio suprotno principu zabrane diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

32. U odlukama u kojima nije utvrdio neustavnost zakona, na primjer u Odluci broj U-29/13, Ustavni sud je smatrao da nadležni zakonodavac, prema principu polja slobodne procjene, ima pravo propisati koje kategorije lica zaposlenih u institucijama BiH imaju pravo na povećani radni staž po osnovu posebnih uvjeta rada. U Odluci broj U-20/14 Ustavni sud je smatrao da se ne radi o nedostatku nekog prava iz radnog odnosa s obzirom na to da je pravo na otpremninu eksplicitno propisano, već da se prije radi o problematiziranju obima u kojem neko pravo postoji. U vezi s tim, Ustavni sud je naglasio da se radi o pravu koje je socijalnog karaktera (otpremnina), a u toj oblasti države kao najbolji poznavaoци općih i ekonomskih prilika u zemlji uživaju široko polje slobodne procjene u izboru mjera i načina.

33. Stoga, imajući u vidu navode podnosioca zahtjeva, kao i relevantnu praksu Ustavnog suda, osporena odredba ispitat će se s aspekta zabrane diskriminacije.

34. Podnosilac zahtjeva smatra da su stručni savjetnici u Vrhovnom sudu diskriminirani u odnosu na stručno osoblje koje je zaposleno u pravosudnim institucijama na nivou BiH zato što stručni savjetnici u Vrhovnom sudu, za razliku od sudija Vrhovnog suda, stručnog osoblja u pravosudnim institucijama BiH i u odnosu na stručne saradnike u sudovima u Federaciji BiH, nemaju zakonom propisano pravo na usklađivanje plaća s mjesečnim rastom prosječne plaće.

35. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je Evropski sud potvrdio da se pojmovi diskriminacije koja je zabranjena na osnovu člana 14. Evropske konvencije i člana 1. Protokola broj 12 trebaju tumačiti na isti način (vidi Evropski sud, *Pilav protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 9. juna 2016. godine, predstavka broj 41939/07, tačka 40. s daljnjim referencama). U skladu s tim, pravo na nediskriminaciju prema članu 1. Protokola broj 12 pruža zaštitu od različitog postupanja prema pojedincima u analognim ili relevantno sličnim situacijama. Tretman je diskriminirajući ako „nema objektivno i razumno opravdanje”, odnosno ako ne teži „legitimnom cilju” ili ako ne postoji „razuman odnos proporcionalnosti” između upotrijebljenog sredstva i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, Evropski sud, *Pinkas protiv Bosne i Hercegovine*, presuda od 4. oktobra 2022. godine, predstavka broj 8701/21, tačka 58). Osim toga, „samo razlike u tretmanu zasnovane na

prepoznatljivoj osobini ili 'statusu' mogu predstavljati diskriminaciju u smislu člana 14“ (*idem*, tačka 59).

36. Dakle, da bi se ispitalo postojanje diskriminacije mora se prvo utvrditi postojanje adekvatne „uporedne grupe“ i „analogne ili relevantno slične situacije“. Prema navodima podnosioca zahtjeva, stručni savjetnici u Vrhovnom sudu su u analognoj ili relevantno sličnoj situaciji kao i sudije Vrhovnog suda, stručni saradnici u sudovima u Federaciji BiH te kao stručno osoblje koje je zaposleno u pravosudnim institucijama BiH, tj. savjetnici u Ustavnom sudu i Sudu BiH.

37. Što se tiče sudija Vrhovnog suda, Ustavni sud ukazuje da sudije Vrhovnog suda vrše sudsku funkciju, tj. odlučuju o redovnim i vanrednim pravnim lijekovima, rješavaju sukobe nadležnosti sudova, rješavaju o prijenosu nadležnosti itd. (član 29. Zakona o sudovima u FBiH). Upoređujući to s poslovima stručnih savjetnika u Vrhovnom sudu, Ustavni sud smatra da se sudije Vrhovnog suda kao nosioci pravosudne funkcije najvišeg žalbenog suda u Federaciji Bosne i Hercegovine ne mogu smatrati uporednom grupom u odnosu na savjetnike istog suda.

38. Što se tiče grupe stručnih saradnika u sudovima ili tužilaštvima u Federaciji BiH, Ustavni sud ukazuje da su plaće stručnih saradnika „koji obavljaju funkciju sudije“ u skladu sa Zakonom o sudovima i onih koje imenuje VSTV regulirane Zakonom o plaćama i naknadama sudija i tužilaca u FBiH. Tim stručnim saradnicima zakonodavac je propisao pravo na usklađivanje plaće s prosječnom mjesečnom plaćom (vidi tačku 11. ove odluke). Međutim, Ustavni sud zapaža da za stručne savjetnike u Vrhovnom sudu nije propisano da vrše sudsku funkciju, ne imenuje ih VSTV, već ih zapošljava Vrhovni sud FBiH. Stoga se ne može prihvatiti da su stručni saradnici koji obavljaju funkciju sudije u sudovima u Federaciji BiH adekvatna uporedna grupa u odnosu na stručne savjetnike Vrhovnog suda, koji takvu funkciju ne obavljaju.

39. Dalje, Ustavni sud primjećuje da Pravno odjeljenje Ureda registrara Suda BiH, u kojem su zaposleni pravni savjetnici, pruža stručnu pravnu pomoć sudijama i sudskim vijećima Odjela I za ratne zločine i Odjela II za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju, te Krivičnog i Apelacionog odjeljenja Suda BiH (opis poslova s linka <https://sudbih.gov.ba/Content/Read/pravno-odjeljenje>). Upoređujući navedeni opis poslova savjetnika Suda BiH s opisom poslova koje obavljaju savjetnici u Vrhovnom sudu (tačka 10. ove odluke), Ustavni sud smatra da su pravni savjetnici Pravnog odjeljenja u Sudu BiH adekvatna uporedna grupa u odnosu na stručne savjetnike u Vrhovnom sudu.

40. Sljedeća pitanja koje se postavljaju za Ustavni sud su da li postoji različit tretman tih kategorija službenika suda, pa ukoliko takav različiti tretman postoji, da li za njega postoji objektivno i razumno opravdanje.

41. Ustavni sud primjećuje da su osporenim odredbom propisani platni razred i koeficijent, tj. visina plaće za stručne savjetnike u Vrhovnom sudu. Slijedom navedenog, na stručne savjetnike se primjenjuje Zakon o plaćama i naknadama kao i na sve druge državne službenike u dijelu koji se odnosi na druge materijalne naknade po osnovu radnog odnosa. S druge strane, mjesečna plaća savjetnika Suda BiH je propisana odredbom člana 17. Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH, slijedom čega se na njih primjenjuje i korigiranje plaće u smislu člana 6. navedenog zakona. Neminovno je da je zbog rasta prosječne plaće u Bosni i Hercegovini primjenom te odredbe savjetnicima Suda BiH rasla plaća protekom vremena, pa je moguć velik nesrazmjer u visini plaće između te dvije kategorije sudskih službenika. Iz navedenog slijedi i da postoji različit tretman između stručnih savjetnika u Vrhovnom sudu i savjetnika u Sudu BiH.

42. Razmatrajući pitanje da li za takav različit tretman postoji objektivno i razumno opravdanje, Ustavni sud podsjeća da je prethodno ukazano da su stručni savjetnici u Vrhovnom sudu osporenim odredbom svrstani u Zakon o plaćama i naknadama, dok se na savjetnike u Sudu BiH primjenjuju odredbe Zakona o plaćama i drugim naknadama u sudskim i tužilačkim institucijama na nivou BiH. Slijedom toga, stručni savjetnici u Vrhovnom sudu nemaju pravo na usklađivanje plaće kao što to imaju savjetnici Suda BiH, iako obavljaju slične poslove. Kako je već rečeno, nadležni zakonodavac nije Ustavnom sudu dostavio odgovor na zahtjev u kojem bi objasnio i ponudio razumno opravdanje za takvo razlikovanje. Ustavni sud ne može u Zakonu o plaćama i naknadama pronaći opravdanje za takvo različito postupanje, niti smatra da postoje razlozi koji bi mogli opravdati takvu razliku u tretmanu stručnog sudskog osoblja. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da je osporena odredba diskriminirajuća jer onemogućava da se plaća stručnih savjetnika u Vrhovnom sudu korigira za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini, a donosilac osporenog zakona nije dao bilo kakvo razumno i uvjerljivo objašnjenje za postojanje takve razlike u odnosu na dvije uporedne grupe.

43. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud smatra da osporena odredba nije u skladu sa članom II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, članom 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i članom 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

44. Pri tome, Ustavni sud smatra svrsishodnim ostavljanje Parlamentu Federacije BiH roka od šest mjeseci za odgovarajuću izmjenu relevantnih zakonskih odredbi kako bi se i stručnim savjetnicima u Vrhovnom sudu priznalo pravo na reguliranje osnovne mjesečne plaće za procent povećanja prosječne mjesečne neto plaće u Bosni i Hercegovini.

VII. Zaključak

45. Ustavni sud zaključuje da član 20. Zakona o plaćama i naknadama, u dijelu IV u alineji kojom je propisano „stručni sudski savjetnici u Vrhovnom sudu Federacije“, nije u skladu s odredbama člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine, člana 1. Protokola broj 12 uz Evropsku konvenciju i člana 26. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

46. Na osnovu člana 19. stav (1) tačka a), člana 59. st. (1) i (2) i člana 61. stav (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

47. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Valerija Galić